

מי מריביה אשר רבו בני ישראל את זה, שהמשיכו עליהם את מי שלא צריך ונטמאו בו. זהו שפטותם ויקדש בם.

אמר לו רבי חזקיה, אם כן, מה זה ויקדש? היה צריך להיות ויקדשו! אלא הדבר עלה. ויקדש - נפגם מי שלא צריך. כביכול שנפוגמה הלבנה. ויקדש אינו לשבח פאן. ואני הנני מביא את המבול, כמו שבספרנו, להביא משחת עליהם כמו שהם נטמאו בו.

אמר רבי יוסי, אויל לרשעים שלא רוצים לשוב לפני הקדוש ברוך הוא על חטאיהם בעודם בעולם הזה. שפשה אדם שבשם מתחנעם על חטאו, הקדוש ברוך הוא מוחל לו, וכל אוטם שמחזיקים בחטאיהם ולא רצוי לשוב לפניו הקדוש ברוך הוא על [חטאיהם] חטאיהם, אחר כן [כל] יפלו לגיהנם ולא יעלו משם לעולמים.

בא ראה, משום שחזקו את לבם כל אותם דורו של נס ורצו להראות חטאם בגלו, היביא הקדוש ברוך הוא עליהם תדין באוטו הגן. אמר רבי יצחק, אפלו כשהוחטא אדם בנסתר, הקדוש ברוך הוא רחמן. ואם שב בין האדים אליו, מכפה עליו ומוחל לו ומוחר לו. ואם לא, הוא מגלה אותו לעיני כל. מנין לנו? מסטה.

ובכן גם נמחה הרשעים הללו מהארץ בגלו. ואיך נמחו? אלאathyo יוציאים מים, והיו רותחים מהתחום, וועלם ומעבירים מהם את עורם. ובין שהשבר מהם העור - כן גם הבשר, ולא נשארו אלא בעצמות שלהם בלבד, רקם את מה שפטותם וימחו מן הארץ. וכל אותם

עליהם למן דלא אצטיריך ואסתאייבו ביה קרא הוא דכתיב ויקדש בם.

אמר ליה רבי חזקיה אי הכל מאי ויקדש ויקדשו מיבעי ליה. אלא מלה אסתליקת. ויקדש אתפגים ממן דלא אצטיריך. ביבול דאתפגימת סירה. ויקדש לאו לשבח איהו הכא. ואני הנני מביא את המבול כמה דאoki מנא לאיתאה מחייב לא עלייהו כמה דאנון אסתאייבו ביה.

אמר רבי יוסי ווי לון לרשייעיא דלא בעאן לאחבא קמי קדשא בריך הוא על חובייהון בעוד דאנון בהאי עלמא. דבר בר נש אהיב ואתנחים על חובי. קדשא בריך הוא מחייב ליה. וכל אונון דמתפקידין בחובייהו ולא בעו לאחבא קמי קדשא בריך הוא על (חובי) חובייהון. לבחר (ינפל) ינפלו לגיהנם ולא יסקון ליה מטפנן לעלמיין.

הא חי, בגין דאתקיפו לביהו כל אונון דרא דנה ובעו לאחזהה חובייהו באתגלילא. קדשא בריך הוא איתי דינא עלייהו בההוא גוונא. אמר רבי יצחק ואפילו כד חטי בר נש באתפסיא קדשא בריך הוא רחמן. וαι תפבר נש לגביה חפי עליה ומחייב ליה ושביק ליה. וαι לא, גלי ליה לעיני כלא. מנין מפטטה. וזהבי נמי אטמחון אלין חייביא מאראע באתגלילא. והיה אטמחון. אלא דהוו נפקין מיא ווואו רתיכון מן תהומה וסלקי ואעבר מנוייהו משכा. וכיוון דאעבר מנוייהו משכा הכל נמי בשרא ולא אשתחאו אלא בגראמייהו לחוד. לקיימה דכתיב וימחו מן הארץ. וכל אונון גרמי אטפרדן דא מן דא ולא אשתחאו כחדר. ומכלא אטעברו